

Renáta Švejcarová, Sokol v Týně nad Vltavou 1886 – 1952, bakalářská práce FF JU, České Budějovice 2007.

Posudek oponenta bakalářské práce

Renáta Švejcarová se ve své bakalářské práci rozhodla zmapovat dějiny Sokola (snad nejvýznamnějšího národnostně českého spolku vzniklého v devatenáctém století) v prostředí jihočeského maloměsta. Díky dochovanému materiálu mohla sledovat činnost vltavotýnského Sokola od doby vzniku na počátku devadesátých let devatenáctého století až do zániku po únorovém puči. Heuristickou základnu bakalářské práce tvoří především dosud nevyužitý archivní materiál, jehož původcem je místní sokolská jednota v Týně nad Vltavou a jí nadřazené župy Husova a Žižkova. Z literatury využila Renáta Švejcarová tituly pojednávající o dějinách tělovýchovy a regionálně zaměřené práce. Postrádat můžeme některé obecněji zaměřené práce k dějinám spolků či souhrnná pojednání o dějinách devatenáctého a dvacátého století.

K vlastnímu jádru práce se autorka propracovává přes úvodní kapitoly, z nichž jedna je věnovaná dějinám Týna nad Vltavou. Zde bych měl výtku k šíři jejího pojetí. Od biskupa Jaromíra nebo Ferdinanda Čabelického ze Soutic je k sokolstvu přeci jen daleko. Snad by bylo rozumnější více se soustředit na politické a především sociální dějiny města v devatenáctém a dvacátém století. Naopak na místě je shrnutí dějin Sokola, které tvoří další oddíl práce. Rozšířil bych jej však o bližší rozbor postupného šíření sokolských jednot na českém venkově.

Nejcennější částí bakalářské práce Renáty Švejcarové je výklad o dějinách Sokola v Týně nad Vltavou. Zde prokázala, že je schopna pracovat s archivním materiálem. Na jeho základě nás provází jednotlivými údobími existence spolku. Ve zvolené delší časové perspektivě si můžeme dobře uvědomit, jak do malých místních dějin vstupovaly události celonárodního významu. Zároveň je důležitý i vhléd do každodenního života, k němuž aktivita ve spolku patřila. Litovat můžeme jen, že autorka lépe nevyužila možnost blíže se zabývat jednotlivými význačnými členy vltavotýnského Sokola. Z pohledu soudobých dějin by si zasloužilo obsáhlejšího zpracování poslední období existence spolku a jeho likvidace.

Renáta Švejcarová vykonala prospěšnou práci. Nejenže zmapovala kus regionálních dějin, navíc se podílela i na zpřístupnění archivního fondu badatelské veřejnosti. Dobře zpracovaný inventář je přílohou bakalářské práce.

Po formální stránce má práce uspokojivou kvalitu. Nevyznačuje se hrubými prohřešky proti historickému řemeslu ani rodnému jazyku. Grafické zpracování, včetně obrazové přílohy, je na výborné úrovni. Práci doporučuji k obhajobě a navzdory výše uvedeným výhradám ji hodnotím ještě známkou **výborně**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 24. 5. 2007